

Doncs, ara bé: què són les Mutualitats? Són unes veritables lligues de defensa del públic, dels clients, que davant d'unes possibles o suposades explotacions o exageracions d'honoraris mèdics i buscant la protecció deguda de l'humil enfront les necessitats imperioses, inajornables de la malaltia d'ells i dels seus familiars, s'uneixen per, amb l'esforç i l'aportació de tots, obtenir l'assistència mèdica a un preu ínfim.

Concretant: mentre els uns elaboraran tarifes mínimes, reglamentaran les hores de treball, nombre de famílies que es poden assistir *bé*, etc., etc., els altres es procuraran, a baix preu, serveis a l'engròs, a tota hora i sense límits de cap mena. En una paraula, treballem per finalitats oposades; els uns fem allò que els altres desfan; i l'aspiració *màxima* dels uns és la diametralment oposada a la màxima aspiració dels altres.

Vegi's si es pot donar incompatibilitat més manifesta, exclusió més absoluta, oposició més declarada; i això d'una fàisó permanent, sense un atenuant, ni una possibilitat de concòrdia. És aquesta una realitat, que no deixaria de ésser-ho perquè elles, les Mutualitats, no lluitessin contra nosaltres; perquè nosaltres renunciéssim a fer-ho o perquè a les paraules lluita i enemic hi donessin una significació més o menys agressiva. El fet subsisteix i subsistirà; és menester insistir-hi per a donar-se exacte compte de la importància i gravetat del cas. L'enemistat no neix del grau de virulència que es pugui posar

en el combat; no depèn de què hi hagi o no batalla; és una enemistat substancial, una antitesi, som com el foc i l'aigua, la llum i la tenebra.

Essent això tan clar, ha d'haver d'ésser també ben clara la nostra posició enfront les Mutualitats. Els uns a la dreta, el altres a l'esquerra. Els que no estan amb nosaltres, estan contra nosaltres; no hi caben mitjes tintes ni situacions ambigües. És possible cremar un ciri a Déu i un altre al diable? No vui pas dir que s'hagi d'anar a la "grenya", però hi pot haver comunitat d'interessos entre un Sindicat d'obrers i un de patrons? Es pot laborar a favor de tots dos sense contradir-se? Es pot desitjar la prosperitat de l'un sense perjudici de l'altre? Jo no veig la manera de poder servir fidelment dues forces tan antagòniques.

Desgraciadament la moda mutualista s'imposa. Ja no són solament les germandats o associacions mutualistes; són les companyies d'assegurances de malaltia, fetes algunes vegades pels mateixos metges que, en aquest cas, es converteixen en instrument sindical, quan no en explotadors dels altres companys que tenen al seu servei.

Quina confusió, quina grisor de capvespre! Les ovelles fent de llop! On anirem a parar, si es barreja l'oli amb l'aigua? Reaccionem: el Sindicat només admet una categoria de socis: els militants; i la militació és sempre activa. Cadascú al seu lloc i que no es pugui dir que, si coneixem el perill, no hem fet tots els possibles per tal d'evitar-lo.

Assemblea Ordinària de Delegats de l'any 1928

EN COMPLIMENT DE L'APARTAT C) DE L'ARTICLE 19 DE L'ESTATUT, TOTES LES PROPOSICIONS QUE ELS DELEGATS O ELS ASSOCIATS VULGUIN SOTMETRE A LA PROPERA ASSEMBLEA, HAN D'ÉSSER PRESENTADES AL CONSELL PER TOT EL DIA 31 DE MARÇ, LA QUAL COSA ES FA AVINENT DES D'AQUEST LLOC PER CONEIXEMENT DELS INTERESSATS.